

союза или союзного слова или без них. Как и в литературном языке, подчинительное предложение стоит после того слова, которое оно объясняет.

Ключевые слова: синтаксис, подчинительное определительное предложение, подчинительное изъяснительное предложение, дополнительное предложение, союзы, союзные слова.

Abstract. The article is devoted to complex sentences used in the dialects of Eastern Podillia, including complex sentences with attributive subordinate clauses and elucidative subordinate clauses. It is done in the Ukrainian dialectology for the first time. Dialect features of the Ukrainian language were actively studied at the phonetic, lexical and morphological levels. Ukrainian dialects have been studied very little at the syntactic level. Though some researchers paid their attention to the syntax in their works, but still there are no good systemic works on it. It gives us an ample opportunity to study the syntax in the dialects of modern Ukrainian language. The source for the investigation were dialectological texts collected in the Eastern Podillia.

Two groups of complex sentences with attributive clauses (complex sentences with attributive subordinate clauses of relative subordination and complex sentences with attributive subordinate clauses of prepositional submission) and complex sentences with elucidative subordinate clauses were examined in the article.

The classification of elucidative subordinate clauses of different linguists was also analyzed.

It was determined that the most common attributive subordinate clauses in Eastern Podillia dialects were the clauses with the conjunction that, which emphasized the extent or degree of intensity of expression the attribute. Elucidative subordinate clauses often depend on the verb, which carries the knowledge of thought, expression of will and thought, speech, inducement. The subordinate clause of such sentences can be joined either with the help of a conjunction or a connecting word or without them. Like in a literary language the clause stands after the word it explains.

Keywords: syntax, attributive subordinate clause, elucidative subordinate clause, objective clause, conjunctions, connecting words.

УДК 81'38

СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНЕ УСКЛАДНЕННЯ РЕЧЕННЯ ОДНОРІДНИМИ ДРУГОРЯДНИМИ ЧЛЕНАМИ В ХУДОЖНІЙ ПРОЗІ І. ФРАНКА (НА МАТЕРІАЛАХ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ «ПЕРЕХРЕСНІ СТЕЖКИ»)

ТЕРЕФЕРА Альона Сергіївна, викладач кафедри української мови та культури НН ГМІ Національного авіаційного університету (м.Київ), аспірантка Львівського національного університету ім. І. Франка (м. Львів)

Анотація. Наукове дослідження присвячено розгляду питання стилістичного синтаксису, а саме характеру однорідності в системі однорідних другорядних членів речення у художньому творі І. Франка «Перехресні стежки». Стаття є актуальною за відсутності окремих мовознавчих розвідок, присвячених вивченню однорідних членів речення у художніх творах І. Франка та стилістичному потенціалу простих речень, ускладнених однорідними рядами.

У статті розглянуті основні теоретичні аспекти вивчення явища однорідності та практичні напрацювання, що полягали в проведенні якісного функціонально-

© А. С. Терещера, 2016

синтаксичного аналізу однорідних другорядних членів речення.

У висновках обґрунтовано перспективність вивчення синтаксичного явища однорідності як виразника ідіостилу письменника, з огляду на складність зв'язків між компонентами однорідного ряду та різноплановість їх функціональних особливостей.

Ключові слова: стилістичний синтаксис, структурно-семантичне ускладнення, однорідні другорядні члени речення, сурядний зв'язок, стилістичний потенціал, мовна картина твору

Однорідні члени речення як структурно-семантичний виразник ускладненості були предметом досліджень неодноразово, актуальність їх вивчення не втрачається й донині. Явище однорідності широко проілюстровано на матеріалах усіх функціональних стилів української мови. Найвиразніше синтаксичний вияв однорідності помітний у художньому стилі, де є багатою мовностилістична канва самого тексту.

Серед мовознавців, що займаються питаннями стилістичного функціонування синтаксичних одиниць різного рівня та їх кількісних характеристик, є М. Глазкова, С. Ярмоленко, О. Ткач, В. Кононенко, Н. Сологуб, В. Русанівський та ін.

Об'єктом нашого дослідження став художній твір І. Франка «Перехресні стежки», який є показовим в українській літературі поч. ХХ століття, оскільки саме не зламі ХІХ-ХХ століть відбувся перехід від традиційної суб'єктивно-описової манери викладу до оповідної, що давало змогу автору застосовувати нові мовно-виражальні засоби. Т. Сільман зауважує, що для кожної епохи, зокрема письменника як, її представника, характерним є свій рух думок, спосіб бачення світу та ідеологічні принципи, що й впливає на структурно-семантичні особливості тексту [7, с. 27]. Як зазначає І. Денисюк, що І. Франко намагається ліквідувати дистанцію між героєм, автором і читачем, що сприяє ілюзії автентичності, безпосередності мовного стилю [4, с. 262].

Мова художньої прози І. Франка була об'єктом багатьох досліджень, авторами яких є Г. Гундорова, Л. Бондар, І. Ціхоцький, Г. Борисюк, І. Приходько, І. Денисюк, Л. Скупейко та ін. Однак на сьогодні немає окремих досліджень стилістичного потенціалу простих речень, ускладнених однорідними другорядними членами речення (ОДЧР).

У нашій розвідці проводимо комплексний аналіз ОДЧР. Основним методом дослідження є описовий у поєднанні з лінгвостатистичним, що має на меті здійснення якісного функціонально-синтаксичного аналізу. Результати наших підрахунків свідчать про те, що у художньому творі І. Франка фіксується 1162 однорідних ряди другорядних членів речення.

Однорідні додатки (ОД) як ускладнювальні елементи складають 567 однорідних рядів. Аналіз ОД за морфологічними особливостями свідчить про те, що найчастіше вони виражаються іменниками граматичної категорії неістот, з яких здебільшого – абстрактними іменниками, що позначають психофізіологічний, фізичний стан героїв, різні вияви емоційності і особливості дій та процесів: *Сей розкішний перестрах знесилив його, спаралізував усі думки, всю волю, всі бажання* [9, с. 238]. ОД, виражені семантико-граматичною категорією неістот та є конкретними іменниками, вживаються автором здебільшого у розлогіх картинах опису позначуваних явищ, вчинків героїв: *Сей флігель був відділений від вулиці вузьким огородем і парканом з хвірткою* [9, с. 361]. Фіксуються речення, в яких однорідні ряди утворюють додатки, виражені семантико-граматичною категорією істот з позначенням назв людей: *Більше місця буде для паничів та жидиків* [9, с. 293].

У творі автор використовує речення, в яких ОД виражаються іншими частинами мови або їх поєднанням з іменником: дієсловами: *Вони піддержують порядок, хоронять справедливість, приучують людей любити вітчизну і поважати закони* [9, с. 221].; займенниками: – *Ну, на наші повстання, пане бурмістр, не дуже лакомотесь, бо хто знає, чи вони смакували би вам і ще декому* [9, с. 193].; іменником та сполученням прислівника та займенника: – *А є інші, що тим простим людям роблять добро, і більше нічого* [9, с. 220].; іменником та займенником: ... *а коли я раю вам такий інтерес, що може вам і вашим потомкам дати хліб у руки, то ви навіть вислухати мене не хочете* [9, с. 248].; кількісно-іменниковими сполуками: – ... *Узяв собі до помочі двох жидів і ще трьох піяків, таких, що у него днюють і ночують* [9, с. 315].; займенниками та субстантивованим прикметником: – *З польовим або з ким-небудь із громади?* [9, с. 315].

У деяких реченнях однорідні ряди утворюють іменники, що належать до різних тематичних груп і називають неоднорідні поняття: ... *упоравшись з канцелярійною роботою, складав [Стальський] у одну цілість свої спостереження над людьми і обставинами*... [9, с. 216].

У своєму творі І. Франко дуже часто використовує прості речення з однорідними означеннями (ООз). ООз, утворюють 315 однорідних рядів. Переважно ООз надають розширену односторонню характеристику предмету (денотату): – *Чому мовить у її нутрі грубий, брутальний голос* [9, с. 435]. Автор здебільшого використовує прикметники одного розряду, які виступають виразниками різноманітних відтінків однієї ознаки і є синонімічними за своїм лексичним складом. Інверсійне розташування ООз надає твору стилістичної активності зображуваного, переносить смислові акценти саме на ознаку: *Жінок, дітей, старців, хорих викидають на мороз, майже голих, голодних!* [9, с. 386].

За способом підрядного зв'язку (узгоджені та неузгоджені) фіксується, що узгоджені ООз є компонентами 267 однорідних рядів, що становлять близько 85% від усієї кількості означень. У ролі узгоджених означень виступають: прикметники: *Ся промова відразу влила в зібрання бадьорий, живий настрої* [9, с. 447].; прикметник + дієприкметниковий або прикметниковий зворот (+дієприкметник): *Навіть обороти високі, повні сіна і снопів, не розвеселяють душі* [9, с. 288].; числівники: *М'ясниці того року були довгі, балів заповідалося багато, і він потішав себе надією, що коли не на однім, то на другім таки здибле її*... [9, с. 231].; дієприкметник + дієприкметник: ...*скорше подобав на старий обгорілий пеня, ніж на правильно обтесаний і «в краєві фарби» помальований стовп* [9, с. 321].; прикметник із займенником: – *Не бійтеся, зовсім не лихварське і не таке*... [9, с. 219].

Випадків функціонування узгоджених ООз, виражених займенниками прикметникової форми і числівниками, спостерігається дуже мало. Це ознака того, що письменник все ж таки більше звертає увагу на якісні характеристики денотатів, аніж кількісні та присвійні їх ознаки. У творі фіксується 48 однорідних рядів (15%), які утворюються неузгодженими означеннями, які мають форми репрезентації: форма непрямого відмінка із прийменником: *А ззаду, при другій кермі, стоїть молодий керманіч, уродливий гуцул з чорним довгим волоссям, у білій, рясно вишитій сорочці, стоїть і не ворухнеться* [9, с. 257].; форма Р. в. керованого іменника: – ... *потім побачить [Регіна] мене, як стою край ліжка зо свічкою в руці, і на її лиці виступає вираз дикого страху, зеленого переляку*... [9, с. 214].; інфінітивом: *В його голові чимраз сильніше вкорінялася думка – отворити очі тим людям, розбуркати їх із їх безжурності, вказати грізну небезпеку* [9, с. 251].

Кілька речень із ООз, які є виявом умовно-граматичного узгодження й у контексті набувають певного граматичного значення: *Від входових дверей заїзду чути було гукання: «Набик! Набик! Розступіться!»* [9, с. 448]. Подекуди натрапляємо на поєднання узгоджених та неузгоджених означень: *Перед його очима потяглися села, бідні, сірі, з головатими вербами при дорозі, з обламаними садками, болотяними вигонами, обскубанними сірими стріхами, пообвалюваними тут і там плотами* [9, с. 288].

З досліджуваного матеріалу прості речення ускладнюються однорідними обставинами (ООб), які утворюють 280 однорідних рядів, що становить близько 24% від загальної кількості. Найбільше ООб способу дії – близько 56%: *Здибавшись з ним ще десь коло восьмої, вони пару годин просиділи в шиночку, п'ючи пиво і балакаючи* [9, с. 357]. *Передражнявав він якимось злобно і гірко* [9, с. 349].; ООб місця – 32 %: *Бачать знаки на небі й на землі, а веселі* [9, с. 350].; ОО часу – 5%: *Я вам ще сьогодні, а найдалі завтра подам відомість* [9, с. 385].; ОО міри і ступеня – 5%: *В лагіднім полусвіті було видно, що він [Стальський] сьогодні був одягнений чистіше, краще, ніж учора, підголений і підстрижений...* [9, с. 184].; ООб причини – 2%: *... стулюються чашки немногих запізвених квіток і серце корчиться з болю і жалю за минулим* [9, с. 286]. Однорідних обставин мети, умови та допусту не виявлено.

Здебільшого ООб морфологічно виражаються дієприслівниками або складовими дієприслівникового звороту: *Мовив Стальський, розвалюючися на кріслі і закурюючи цигаро* [9, с. 359].; рідше – прислівниками та іменниковими формами: *Аби тільки ви сказали свою промову добре і цікаво* [9, с. 372]. *На ганках, у вікнах і сінях стояли люди, шептали, охали і ахали* [9, с. 424].

Результати аналізу сурядного сполучникового зв'язку свідчить про те, що автором вживаються здебільшого сурядні сполучники з перелічувальною інтонацією, що дозволяє об'ємніше витворити художній світ. Однорідність як мовностилістичний прийом допомагає письменнику колоритно і правдиво змалювати побут і життя різних верст суспільства Галичини.

Варто зазначити, що за структурним навантаженням ОДЧР утворюють різнокомпонентні однорідні ряди (**Таблиця 2**). Найпродуктивнішими є двокомпонентні, які становлять близько 78% від усієї кількості.

Таблиця 2

Кількісно-компонентний склад однорідних рядів другорядних членів

К-сть чл. / Член реч.	2	3	4	5	6	7	8	Всього
Додаток	434	87	27	9	5	2	3	567
Означення	228	51	21	10	3	2	-	315
Обставина	240	33	6	1	-	-	-	280
Всього	902	171	54	20	8	4	3	1162

З репрезентованих ОДЧР відчутну кількісну перевагу виявляють ті, що поєднані сполучниковим зв'язком – 722, що становить 62% від усіх виявлених однорідних рядів: 391 однорідний ряд – ОД (55%), 195 однорідних рядів – ООб (27%), 136 однорідних рядів – ООз (18%). Частотність використання сурядних сполучників в поєднанні ОДЧР ілюструємо **Таблицею 1**.

Таблиця 1

Види сурядних сполучників та їх частотність

Член речення Тип спол.	Додаток	Обставина	Означення	Всього
і	323	139	98	560
та (і)	48	13	22	83
а	14	16	16	46
але	12	9	21	42
або	14	16	2	32
ні...ні (ані...ані)	30	1	2	33
й (і)	15	9	3	27
то...то	7	10	5	22
чи	5	8	3	16
чи...чи	5	3	-	8
та (але)	-	-	1	1
Всього	473	224	173	870

У творі єднальні відношення за допомогою сполучника *і* та його еквівалентами як вияв сурядного зв'язку є найбільш продуктивним – близько 80% випадків вживання, що є закономірним поєднанням однорідних членів, частин складного речення в українській мові. Здебільшого єднальні повторювані сполучники вживаються «в емоційно спрямованому мовленні» [5, с. 335], парний зв'язок елементів часто спричиняє наростання пафосності, піднесеності [6, с. 193].

Використання сполучникового зв'язку, що переважно виражається єднальними відношеннями, надає реченням смислової розгорнутості, стилістичної піднесеності, проте використання одиничного сполучника *і* та його еквівалентів засвідчує закритість однорідного ряду: *Він любив музику веселу і знав напам'ять багато танців і народних пісень* [9, с. 236]. Сполучник *і*, що позначає закритий ряд, надає додаткам стилістичної піднесеності.

Сурядний зв'язок змішаного типу простежуємо у 11% однорідних рядів другорядних членів речення. У таких реченнях автор використовує єднальний сполучник *і*, завершує перелік перед останнім словом у переліку (без сполучників) [8, с. 7]: *Він не говорив нікому про ті свої побоювання, але того дня не важився видати ані цента на вина, матері і ласоці, потрібні для сімейного празника* [9, с. 340]. Змішаний сурядний зв'язок надає художньому мовленню ефекту поетапності, а у підсумку – змістової завершальності.

Фіксується 319 однорідних рядів другорядних членів речення, що мають безсполучникові сурядні відношення: ОД – 110 однорідних рядів (34%), ООб – 61 однорідний ряд (20%), ООЗ – 148 однорідних рядів (46%). Реалізація безсполучникового зв'язку є менш продуктивною у творі, відсутність сполучників виявляє певну рівномірність, усталеність мовлення. Однорідних рядів змішаного типу зв'язку нараховуємо 121, що становить 27% від усіх зафіксованих однорідних рядів: 66 рядів з ОД (55%), 31 ряд з ООЗ (25%), 24 ряди з ООб (20%).

ОДЧР І. Франко використовує з метою змалювання людських доль, передачі за допомогою слова повноти й глибини людських почувань, менше – у відображенні навколишнього світу, що виступає лише своєрідною супроводжувальною художньою декорацією. Автор цілеспрямовано залучає ОДЧР у художнє мовлення, щоб проілюструвати соціально-психологічні проблеми тогочасного населення Галичини, показати колорит галицького мовлення з його мовленнєвими тенденціями

української мови. ОДЧР відіграють важливу роль у творенні мовної картини твору, роблять її емоційно насиченою, яскравою, збагачують новим додатковим змістом.

Узагальнюючи, зауважимо, що вивчення синтаксичного явища однорідності у художній прозі І. Франка потребує спеціального лінгвостилістичного опису та є перспективним напрямом у студіюванні його авторського синтаксису як виразника ідіостилію письменника. Залучення до аналізу більшої кількості фактичного матеріалу дасть змогу усебічно та ґрунтовніше вивчити ускладненість художньої прози письменника.

Список літератури

1. Адмони В. Г. Особенности синтаксической структуры в художественной прозе XX в. на Западе. – В сб.: *Philologica*. – Л., 1973. – С. 115-124.
2. Ващенко В. С. Стилістичні явища в українській мові. Частина перша. – Х. : Вид-во ХДУ, 1958. – 228 с.
3. Грабович Г. Ю. Єврейська тема в українській літературі 19 та початку 20 сторіччя / Грабович Г. Ю. // Грабович Г. Ю. До історії української літератури. Дослідження, есе, полеміка. – К., 1997. – С. 238-260.
4. Денисюк І. О. Новаторство новелістики Івана Франка в контексті світової літератури // Іван Франко і світова культура: Матеріали міжнародного симпозіуму ЮНЕСКО (Львів, 11-15 вересня 1986). – Кн.1. – К. : Наук. думка. 1990. – С. 260-264.
5. Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови : Навчальний посібник. – вид 2-ге, перероблене. – Л. : ПАІС, 2007. – 400 с.
6. Пономарів О. Д. Стилістика сучасної української мови : підручник. – 3-тє вид., перероб. і доповн. – Тернопіль : Навч. книга – Богдан, 2000. – 248 с.
7. Сильман Т. Н. Проблемы синтаксической стилистики. – «Учен. зап. ЛГПИ им. А.И. Герцена». – 1967. – Т. 315. – 152 с.
8. Словник української мови: в 11 тт. / АН УРСР. Інститут мовознавства; за ред. І. К. Білодіда. – К. : Наукова думка, 1970 – 1980 – Т. 1, 4.
9. Франко І. Я. Твори в 50 томах. Повісті та оповідання (1896–1900) / Франко І. Я. Зібрання творів у 50 томах. Т.20, – К. : Наук. думка, 1979. – 485 с.
10. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови: підручник / К. Ф. Шульжук. – 2-ге вид., доп. – К. : ВЦ «Академія», 2010. – 408 с.

References

1. Admoni V. H. *Osobennosti syntaksyscheskoi struktury v khudozhestvennoi proze XX v. na Zapade*. – V sb.: *Philologica*. – L., 1973. S. 115-124. (Admoni, V.G. *Specifics of syntax structure in 20th century narrative literature in the West*. In collect.: *Philologica*. L., 1973. 115 – 124 (in Russ.))
2. Vashchenko V. S. *Stylistychni yavysycha v ukrainskii movi. Chastyna persha*. – Kh.: *Vyd-vo KhDU*, 1958. – 228 s. (Vashchenko, V.S. *Stylistic fenomenas in Ukrainian language. Part I.h*. Kh. : Press of KSU, 1958. 228 (in Ukr.))
3. Hrabovych H. Yu. *Yevreiska tema v ukrainskii literaturi 19 ta pochatku 20 storichchia* / Hrabovych H. Yu. // Hrabovych H. Yu. *Do istorii ukrainskoi literatury. Doslidzhennia, ese, polemika*. – K., 1997, S. 238-260. (Hrabovych, G. Y. *Jewish theme in Ukrainian literature of 19th and early 20th century* / Hrabovych G. Y. // *Grabovych G. Y. To the history of Ukrainian literature. Research, essays, polemics*. K., 1997. 238–260 (in Ukr.))
4. Denysiuk I. O. *Novatorstvo novelistyky Ivana Franka v konteksti svitovoi literatury // Ivan Franko i svitova kultura: Materialy mizhnarodnoho sympoziumu YuNESKO (Lviv, 11-15 veresnia 1986)*. – Kн.1. – К. : Nauk. dumka. 1990. – S. 260-264. (Denysyuk, I. O. *Innovations in Ivan Franko's novellistics in the context of world literature // Ivan Franko and*

World Culture: Proceedings of the international symposium UNESCO (Lviv, 11-15 September 1986). Vol. 1. K: Naukova Dumka. 1990. 260-264 (in Ukr.)

5. Kapeliushnyi A. O. *Praktychna stylistyka ukrainskoi movy: Navchalnyi posibnyk. – vyd 2-he, pereroblene. – L.: PAIS, 2007. – 400 s. (Kapelyushny, A. O. Practical stylistics of Ukrainian language: Textbook. 2nd edition, revised. L., PAIS, 2007. 400 (in Ukr.))*

6. Ponomariv O. D. *Stylistyka suchasnoi ukrainskoi movy: Pidruchnyk. – 3-tie vyd., pererob. i dopovn. – Ternopil : Navchalna knyha – Bohdan, 2000. – 248 s. (Ponomariv, O. D. Stylistics of modern Ukrainian language: Textbook. 3rd ed., revised. and extended. Ternopil: Educational book Bohdan, 2000. 248 (in Ukr.))*

7. Sylman T. N. *Проблемы синтаксической стилистики. – «Uchen. zap. LHPY ym. A.Y. Hertseny». – 1967. – Т. 315. – 152 s. (Sylman, T. N. Problems of syntax stylistics. – «Scien. bull. of Hertsen LSPI». 1967. Vol. 315. 152 (in Russ.))*

8. *Slovník ukrainskoi movy: v 11 tt. / AN URSSR. Instytut movoznavstva; za red. I. K. Bilodida. – K. : Naukova dumka, 1970 – 1980. – Т. 1, 4. (Dictionary of Ukrainian language, in 11 volumes. / Ac. of Sci. of UkrSSR. Institute of Linguistics; Ed. I. K. Bilodid. K : Naukova Dumka, 1970–1980. Vol. 1, 4 (in Ukr.))*

9. Franko I. Ya. *Tvory v 50 tomakh. Povisti ta opovidannia (1896–1900) / Franko I. Ya. Zibrannia tvoriv u 50 tomakh. T. 20, – K. : Naukova dumka, 1979. – 485 s. (Franko, I. Ya. Works of in 50 volumes. Novels and Stories (1896–1900) / I.Ya. Franko. Collected works in 50 volumes. Vol. 20, K : Naukova Dumka, 1979. 485 (in Ukr.))*

10. Shulzhuk K. F. *Syntaksys ukrainskoi movy: pidruchnyk / K. F. Shulzhuk. – 2-he vyd., dop. – K. : VTs «Akademiiia», 2010. – 408 s. (Shulzhuk, K. F. Syntax of Ukrainian language: Textbook / K. F. Shulzhuk. 2nd ed., ext. K : ACADEMIA Press Center, 2010. 408 (in Ukr.))*

Аннотация. Научное исследование посвящено рассмотрению вопроса стилистического синтаксиса, а именно характеру однородности в системе однородных второстепенных членов предложения в художественном произведении И. Франка «Перекрестные тропы». Статья является актуальной при отсутствии отдельных языковедческих разведок, посвященных изучению однородных членов предложения в художественных произведениях И. Франка и стилистическому потенциалу простых предложений, усложненных однородными рядами.

В статье рассмотрены основные теоретические аспекты изучения явления однородности и практические наработки, которые заключались в проведении качественного функционально-синтаксического анализа однородных второстепенных членов предложения.

В выводах обоснована перспективность изучения синтаксического явления однородности как выразителя идиостиля писателя, учитывая сложность связей между компонентами однородного ряда, и разноплановость их функциональных особенностей.

Ключевые слова: стилистический синтаксис, структурно-семантическое усложнение, однородные второстепенные члены предложения, сочинительная связь, стилистический потенциал, языковая картина произведения

Abstract. Scientific research is sanctified to consideration of question of stylistic syntax, namely to character of homogeneity in the system of homogeneous second-rate parts of sentence in artistic work of I. of Franco the "Cross paths".

The artistic prose's language of I. Franko was an object of research for many authors such as G. Gundorova, L. Bondar, I. Tsikhotskiy, G. Borysyuk, I. Prykhodko, I. Denysyuk, L. Skupeyko and others. First of all researchers are interested in the issue of writer's artistic

style, his original methodic, and also they make microanalysis of his pieces of writing. The article is actual in default of separate linguistic secret services sanctified to the study of homogeneous parts of sentence in artistic works of I. of Franco and to stylistic potential of the simple sentences complicated by homogeneous rows.

The work "Crossed roads" is being analyzed, because it is an example work for Ukrainian literature of XX century, when transition from traditional subjective-descriptive manner of composition to narrative has been made, which allowed the author to use new language expressive measures.

In the articles considered basic theoretical aspects of study of the phenomenon homogeneities and practical works that consisted in realization quality functionally-syntactic analysis of homogeneous second-rate parts of sentence. Research of homogeneous is carried out second-rate members after morphological expression, by a method them coordinating connection from pointing on frequency of the use of coordinating conjunctions and length homogeneous rows.

*The research has demonstrated the level of functioning of coordinated rows of subordinate parts of the sentences, among which the majority is represented by coordinated objects; there are less adverbials and definitive. The most frequent in use was conjunction *i* and its equivalents, which realized unifying interrelations. The most optimal in formation of coordinated rows was their two-component composition, which allows the reader to simplify the perception of written work's content. According to co-ordination connection there were more coordination rows united by syndesis, unification without syndesis or mixed unification turned to be less productive.*

In conclusions perspective of study of the syntactic phenomenon of homogeneity is reasonable as express of idiosyncrasy of writer and taking into account complication of connections between by the components of homogeneous row, diversity them functional features but a role is in forming of language picture of artistic work.

Keywords: *stylistic syntax, structural-semantic complication, homogeneous second-rate parts of sentence, coordination connection, stylistic potential, language picture of work*